

Dit is het laatste nummer dat ter kennismaking wordt gezonden.

STUDENTEN WEEKBLAD

15^e Jaargang.

No. 1.

REDACTEUREN:

G. B. V. D. WERFHORST, H. S. V. LENNEP, C. WOLTERBEEK,
: F. ZWEERTS, O. Z. VAN SANDICK, H. G. J. SCHELLING.

MEDEWERKSTER UIT DE DAMESSTUDENTEN: MEJ. G. C. KRAYENHOFF V. D. LEUR.
ORGAAN VAN DE CENTRALE COMMISSIE VOOR STUDIEBELANGEN.

Vrijdag

4 Oct. '12.

Dit blad verschijnt Donderdags, behalve in de vacantiën. De abonnementsprijs is f3,50, bij vooruitbetaling f3,— per jaar. De jaargang loopt van 1 October tot 30 September.
De prijs der advertenties is 40 cents per regel.

J. WALTMAN J.B.
UITGEVER + DELFT

Inzendingen te bezorgen vóór Dinsdag-
middag 4 uur aan het Redactie-adres:
VLAMINGSTRAAT 34.

Uit de Redactie getreden:

H. R. BEUKELMAN.

Tot de Redactie toegetreden:

H. G. J. SCHELLING.

Inhoud.

Bericht.

Literaire wedstrijd voor eerst-ingeschrevenen.

Delftsch Studenten-Corps.

Gewogen en te licht bevonden. (Aan de tweede-jaars).
Weekverslag.

Gedachten en gedichten.

De legende van de Spinster, door H. C. S.
Gedachten, door Askrot.
Epos, door Proto.

Delftsche Studenten-Bond.

Propaganda, door Tobias.

Delftsch Vrouwelijke Studenten Vereeniging.

Toespraak, gehouden door Mej. J. C. C. Postma, presidente der D. V. S. V., bij gelegenheid van de plechtige Inauguratie der Candidaat-leden, op Vrijdag 27 September 1912.
Verslag van de Novitiaatstijd, door J. B.

Technische Hoogeschool.

Uitslag der Examens, gehouden na de Zomervacantie 1912.

Berichten en mededeelingen.

BERICHT.

Literaire wedstrijd voor eerst-ingeschrevenen.

De Redactie van het Studenten Weekblad maakt hierbij bekend, dat zij een literaire wedstrijd opent voor alle eerst-ingeschrevenen.

Zij wil daarmee de pas aangekomenen de hand reiken om kennis te maken en hun weg wijzen naar de kolommen van het blad.

De nieuwe Delftenaars zullen nog niet beseffen, welk een groote plaats het Weekblad inneemt in het verband der Delftsche samenleving. Het is de geest des tijds, dat de wisseling van gedachten, dat de levende kracht in de studentenwereld zich steeds meer uit in de pers, die allen bereikt.

Wij trachten ons blad zooveel mogelijk te maken tot een algemeen blad voor de Delftsche Studentenwereld. Wij stellen onze kolommen voor allen open, en daarbij eerst-ingeschrevenen, rekenen wij ook op U. Wij hopen dat het eerste-jaar zal beseffen, dat ons blad ook voor hen en dat het belangrijk voor hen is, wij rekenen op zijn hulp en steun bij ons verder streven.

Nu, in de week, die tusschen groentijd en begin der studie ligt, hebben allen wel den tijd om eens rustig hun gedachten te verzamelen en er iets van neer te schrijven voor het S.-W.

De stukken moeten literair zijn, waarbij bedoeld is, niet-wetenschappelijk, maar geschreven om zich aangenaam te laten lezen, over welk onderwerp en in welken stijl dan ook. Het moeten dus opstellen of gedichten zijn, er worden natuurlijk geen zware eischen aan gesteld.

De stukken moeten vóór Dinsdag 8 October, 12 uur namiddag bezorgd zijn aan het adres der Redactie: Vlamingstraat 34.

Zij mogen onder pseudoniem geschreven staan, maar met bijvoeging van den naam des inzenders aan de redactie.

De redactie roept dus alle eerste-jaars tot deelname op en verwacht dat velen deze gelegenheid zullen aangrijpen om te toonen, dat het Weekblad van hen verwachten mag.

Van af heden worden inzendingen voor de wedstrijd ingewacht.

Delftsch Studenten-Corps.

Gewogen en te licht bevonden.

(Aan de nieuwe tweede-jaars).

De dag van Inauguratie is altijd een van de schoonste dagen in het studentenleven. De nieuw geïnaugureerden begroeten met groote vreugde het vrije studentenleven. Zij beseffen dat zij als Corpsleden plichten op zich genomen hebben en zij zijn blijde die eens te kunnen vervullen. Door trouwe opkomst en groote animo zullen zij het vereenigingsleven steunen. Zij zullen belangstellen in het corps en zijne vereenigingen.

Als zij bijna een jaar student geweest zijn, als er een schaar groenen komt, dan zullen zij met groot enthousiasme aan dien groentijd deelnemen.

Bij feestvierende vereenigingen zullen zij in groote getale opkomen. En als het eind van den groentijd nadert, dan zullen zij in een feestroes zijn om ten slotte allen aan de inauguratie en rijjool deel te nemen, om zoo een schitterend eind maken aan hun eerste-jaar. Dit is in het kort de plicht der eerste-jaars.

Gij nieuwbakken tweede-jaars, hebt ook dat oogenblik van inauguratie meegemaakt. Ook Gij zijt bezielde geweest met het schoone voornemen een goed eerste-jaar te zijn. Op welke wijze hebt gij aan dit voornemen gevolg gegeven?

De vereenigingen, gelukkig Laga een eenige uitzondering, hebt gij nimmer bezocht, nog minder er eenige animo voor getoond.

Den geheelen groentijd door was 't eerste-jaar in den middenzaal niet te bespeuren. Voor Donderjolen waart gij bevreesder dan de groenen zelf, gij bleef weg.

Maar beneden alles staan uw prestaties ter gelegenheid der inauguratiefeesten. Alhoewel gij allen met meel, erwten, groene zeep en vooral groote woorden kunt gooien, is het 65 uwer gelukt noch aan inauguratie-diner, noch aan rijjool of eenige feestelijkheid deel te nemen. Vijf-en-zestig van de honderd-drie-en-veertig, zegt dat niet genoeg?

Gij zijt gewogen en te licht bevonden.

Weekverslag.

Voor de hooge zetels worden sombere namen genoemd. Zoo'n neefje van Haroen al Rashid, up to date vanwege 't lustrum. Dan nog een Weerbaarheids- en een verdienstelijk Carrousselman. En dan . . . dan komen de palladijnen, de eerste palladijn: een der grootste Amateurfotografen en N. C. S. V.-ers van zijn tijd; de tweede palladijn een stroo-man is heelemaal niks; dat is meneer Stroo of te wel Paille.

—o—

Dat . . . heeft de ouwe man verzopen met jenever, bier en brandewijn.

—o—

Inauguratie, handjes geven,
Ander jasje, ander boordje,
En dan naar de societeit,
Hier nu, vrij van groentijds banden,
Dav'ren van jolijt de wanden.
Neen pardon slechts limonade,
Fosco, thee, is van hun gade.
Op dien eersten vrijen dag,
Is 't slechts alcoholvrij gelag.

O jé,
Dan diner.

—o—

Hel rood lintje en geen pet,
De Commissarissen niet vet.
Op de stoepen, op de hekjes,
Overall lieve bekjes.
Anna, waar wacht je op,
Hei je der ?

—o—

In de biljartzaal is 't nu feest,
Zooals 't na van Tijen niet is geweest.
1e jaars bestuur,
Heeft 't zuur,
Kroeg loopt leeg,
Uitvunsspeech.

Ja meneer ik mag weg, ik ben van avond bij niemand afgeschreven. (hist.)

Kom je heusch terug? Ja meneer, ik moet maar éven weg. (idem).

Kom maar binnen, kom maar binnen, zei die suffraget.

—o—

De rijjool liep zonder groote ongelukken af. Alleen Nol uit de kattedak moest zich aan den toetert vastklemmen om niet op de straatkeien terecht te komen. Queen Aat vereenigt in de gauwigheid 1001 feminine eigenschappen — H E B B E N! — Tot slot een eerste officieele kroegjool, zonder 1e of 2e jaars!

—o—

O jé, o jé, o jé,
Maar na dé
Ze groentijd komt er nog ée,
Ne,
Wat een plé
Figuur.

Gedachten en Gedichten.

De Legende van de Spinster.

In het oude Perzië, ten tijde dat de volkslegenden nog de geschiedenis maakten, stond op den top van den berg Demavend een wonderbaar kasteel. Rijzend uit den bergwand, één in kleur en lijn met de omringende mosbegroeide rotsspitsen, reikten zijne torens tot ver in de wolken, terwijl aan zijn voet zwart-diepe kloven den doortocht beletten aan oningewijden. Maar het wonderbaarste aan dit kasteel waren zijne bewoners. Door een doolhof van vertrekken, waar de hofhouding en de bedienden leefden, leidden goudflonkerende gangen naar de zalen van den vorst, en langs ontelbare trappen brachten de wachters den bezoeker naar de tuinen der wijzen, waar deze van af den hoogsten torentrans de sterren beschouwden om met hun wijsheid den koning bij te staan. Beneden echter, in het middelpunt van alles, omringd door de hallen der stilte was het verblijf van de Spinster. Aan den rand van de Onpeilbare Diepte zat zij sinds menschen-heugenis en werkte zonder verpoozen aan den sluier der onvergelykelijke schoonheid.

Op een grond van ivoor slingerde zich in diep-warm purper het raadselachtig ontwerp zonder lijn en vorm. De donkere indruk van het geheel werd afgewisseld door lichtende schakeeringen, terwijl het op vele plaatsen doorwerkt was met zilveren en gouden glanzingen. En steeds brachten de dienaren nieuwe voorraden kostbare stoffen, die dan voor het spinsel geschikt gemaakt werden door de donkerkleurige vreemde kunstenaars, die echter van alles het derde gedeelte zelf mochten behouden. En, opgenomen in het spinsel verdween het alles langs den zelfden weg, waar 't golvend spinsel in de diepte wegzonk. Reeds voor eeuwen waren 's konings schatkamers uitgeput en had hij op den raad der wijzen aan de kasten der priesters en krijgers vergund hunne bezittingen en rijkdommen persoonlijk aan de prinses te brengen en zoo de roemruchtige traditie van het spinsel in stand te houden. En toen ook dat niet genoeg was hadden de wijzen, na vele pijpen gerookt en veel thee gedronken te hebben, den koning geraden ook de kaste der handelaren toe te staan hun have en goed te offeren ter wille der traditie.

Alléén, nooit zouden zij toegelaten worden in de tegenwoordigheid der prinses, maar eens in het jaar zou hen het spinsel van verre getoond worden en zouden zij zich kunnen verheugen in zijn glans. Ook dit gebeurde. Wel verklaarden eenige krijgers de traditie voor ontheiligd en wilden weer anderen een nieuw slot bouwen en de prinses met haar spinsel verlaten, maar de vorst begreep niet wat hij in dat nieuwe slot moest doen, als er geen prinses was om goud voor te verzamelen.

Dus bleef alles bij 't oude, tot ook de handelaren uitgeput waren en het weeklagen der prinses weder door het slot weerklonk. 't Was toen dat de wijzen na lang en ernstig gerookt te hebben en bedachtzaam vele koppen thee gededigd te hebben tot hun laatsten raad kwamen. In een bloemrijken stijl vol beeldspraak en verheven gedachten, die 't mij onmogelijk is hier weer te geven, wezen zij er op dat de kunstvaardigheid der prinses ook met minder kostbare stoffen in staat zou zijn de Onvergelykelijke Schoonheid der Sluier in stand te houden, dat de belangelooze toewijding en liefde van eigen dienaren ruimschoots zou opwegen tegen de betaalde handigheid der donkerkleurige vreemden, en dat verder door het spinsel ook aan het volk te toonen en ook de kaste der boeren toe te laten tot het offeren, de traditie niet aan heiligheid zou verliezen, maar daarentegen aan belangrijkheid zou toenemen. En het is over dezen raad dat de vorst lang nadacht en misschien zal blijven denken tot het einde zijner dagen.

H. C. S.

Gedachten.

Heila, dwaze gedachten van mij, ik wou wel eens een woordje met jullie spreken. Wat beduiden die gedragingen van den laatsten tijd, ik ben allerminst tevreden; jullie spoken door elkaar en houden er dansjes op na in zoo vreemde combinatie, dat 't mij nu toch eindelijk te erg wordt; wat beduidt dat eeuwige gecocoquetteer van Examen en Groentijd; ja zeker jou vooral Examen, kom eens hier bij me staan en kijk me eens aan, zeg op wat beduidt dat? Dat je graag danst met Practische toekomst, goed, maar wat heb je dan toch aldoor voor lachjes en lonkjes tegen Geluk, en zoo tusschen de bedrijven ga je met Groentijd aan 't fluisteren. Je weet nu toch eindelijk wel hoe je bij elkaar hoort, zeg? Hei hei daar, kalm aan wat Voetbal, trap thuis niet te veel in den hoek. Nu, als je nu nog niet ophoudt sluit ik je in de provisiekamer, neen geen gekheid meer, uitscheiden allemaal en allemaal netjes gaan staan en luisteren, neen ik lach niet, ik maak er geen grapje van, luisteren zullen jullie allemaal: ik wil voortaan zoo'n spektakel niet meer hebben, je maakt je met dat gestoei zoo vuil en 't ergste is, ik kan er geen oog op jullie meer houden, 't wordt één chaos. Maar wat zie ik, zeg waar heb jullie dien eene gelaten hé? ga eens wat opzij, nu, waar is zij, kom dwaze gedachten zeg op, waar heb je haar gelaten?

Ja, wou jij wat zeggen Verontschuldiging, heb jij haar soms gezien?

„Haar gezien heb ik niet, edele heer, want ik weet niet wie die eene moet wezen; met honderden, duizenden staan we hier voor u, zoo kent u ons allen toch niet, dat u dadelijk zoudt zien dat er eene ontbreekt?”

Jij bent een ellendeling met je eeuwig geklets, hou je mond verder maar.

Wie heeft haar gezien, die ééne?

Plicht, heb jij haar ontmoet?

„Ik heb haar gezien en velen van ons, maar waar en hoe, dat zeg ik niet; want we haten haar omdat u haar voortrekt. Wij allen waren niets, die ééne was alles voor u; haar hebt u vertroeteld, haar hebt u altijd bij u gehad. Ik heb haar gezien en gesproken en wij samen hebben haar verjaagd. Toen heeft zij ons gevloekt. Tot mij heeft zij gezegd dat ik dood en afzietelijk was als ik het moest stellen zonder haar stralenden glans. Maar ik tart haar, wij, wij allen eischen van u voor ons samen de tegenheid die eens zij alleen had”.

Weg hatelijke Plicht, Examen kom hier.

„Tot mij sprak zij, edele meester, of ik wel wist hoe leeg en ijdel ik was, zoo ik niet werd gedragen door de geestdrift door haar mij ingeboezemd. En daarom wil ik haar nimmer terugzien”.

Hou je mond, wie heeft haar gezien en wie weet er iets goeds van haar te vertellen, o dwaze gedachten sta toch niet allen met wrokkend gezicht, zie jullie dan niet wat die ééne mij is, en voel je dan niet hoe koud en strak jullie allen daar staan nu zij is verdwenen? Ik zou jullie willen ranselen om weer de kleur op je wangen te krijgen, want allemaal ben je fletsch en lamlendig. Vooruit stel je allen in gelid en defileer voor mij, allen wil ik ze zien, is er niet een die wat voelde voor haar, is er niet een die treurt om haar weg zijn. Waar heb je haar gelaten? Wat klinkt jullie stappen als klank van hoon, vooruit marcheer door, is er dan niet één die haar minde? Je gaat mij voorbij gelid na gelid, o ik haat jullie allen, want allemaal ben je geel en goor en doodsch en honend. Weg allen weg, ik wil je niet zien, ga weg, — doe je 't niet? Halt dan, sta stil rechtop, stil, ik wil je meester blijven. Wat, is er daar waarlijk een die schreit? Kom eens hier, wie ben jij, wat, weemoed? Huil jij weemoed, huil jij omdat die eene er niet is? Ja zeg maar wat je op 't hart ligt.

„Ik ben treurig omdat zij is heengegaan, ik weet zonder haar te moeten sterven en ik weet dat mijn sterven uw dood ook moet wezen. Ik weet dat wij samen voor u zijn het licht en het leven. Zij was bezieling, zij was betoovering, zij was het helle en hoge licht, het sterke en fijne. En was zij soms droevig, was zij zooals den laatsten tijd dikwijls, was zij treurig gestemd en verborg zij zich, dan spiegelde in mij haar hoog felle licht tot den mat-teeren schijn, tot de schemerende koelte die u, zij 'tsober, den weg door 't leven verlichtte. Maar zonder haar mis ik dien macht, want in mij zelf ben ik duister, zonder haar kan ook ik u mijn bekoring niet schenken, En daarom schrei ik, want zij heeft me gezegd met een vastheid heller dan haar helste gloed, dat zij nooit zal keeren, — zij is gegaan”.

Weemoed kom hier, kom zooals je bent, kom met je tranen, kom ik wil met je schreien, om haar, o mijn Liefde waarom, waarom ben je gegaan, waarom mij verlaten, heb ik je te veel verwarmd en gekoesterd, o Liefde, Liefde waar moet ik je zoeken, ik kan niet leven zonder jou bezieling. Zie je dan niet dat zij allen, al mijn gedachten verkwijnen. Kom terug, je heb hen verkeerd begrepen, zij zijn niet zoo boos tegen jou. O Liefde kom weer.

Wat is dat voor zingen, dat daar deint in die verste gelederen, mijn Gedachten wat wordt daar gezongen? — 't Komt nader als zwiepende regenbui en 'tgroeit en zwelt aan tot een machtigen klank: „Wij hebben ons recht ons eindelijk recht”. Mijn gedachten is dat, omdat ik Liefde te veel heb bemind. Neen, laat één 't zeggen, niet die stormende kreet van allen; je gaat door? en je zingt slechts: „Wij maakten u vrij, vrij van uw razenden hartstocht!”

Gedachten, ik vrij?

O mijn Liefde, mijn Liefde, kom weer!

ASKROT.

Epos.

Op de Phoenix, kale koppen,
Bier en whisky, groentijds moppen.
Kale jongens meer dan honderd,
Werden daar fel overgedonderd.

Bij de meisjes 't novitiaat,
Op voet van gelijkheid staat.
Feestelijk worden ze ontvangen,
Brulavond en andere bange
Donderjolen houdt men verre,
De deur zal men ook niet versperren.

Ze spreken over literatuur
En nooit hebben zij 't zuur.
Er wordt ook gedebatteerd,
De theeformule, en dichten geleerd.
Dichten zoo van zee en boomen,
Maar niet van jonge meisjes droomen.

Feest vieren ze in de Duinen
Kroegjool is 't op Meyendaal,
Maar als 's avonds met bazuinen,
Fakkels, luisterrijke praal,
't Corps spontaan zijn huld' komt bieden.
Dan verschijnt 't amazonenheir
Op 't terras. Neen... ziet ze vlieden.
Ver van 't venster, vrije vrouwen,
Vlieden... arme vogeltjes
Ze „markieren” kwezeltjes.
Houden de gordijntjes toe!

Maar zoo'n gewezen novitiatje
Keek stiekem even door 't vitraatje,
Zag dat vreemde, zag die stoet,
Hooge hoeden, fakkelgloed,
En steundé — waarom ben 'k geen jongen.

„Proto”.

Delftsche Studenten-Bond.

Propaganda.

Zeven uur 's avonds.

Ik lig lekker-lui achterover in mijn stoel met mijn beenen op de schrijftafel en ben juist vijf minuten bezig met bij me zelf te overwegen of ik eerst mijn pijp zal uitrooken en me dan op de „kleinste kwadraatjes” werpen of maar onmiddellijk een begin zal maken.

De regen striemt tegen de ruiten. Brr... wat een weer; ik zal toch maar eerst mijn pijp uitrooken. De grillige rookkronkelingen hebben nu mijn onverdeelde aandacht.

Een vaag gerucht beneden, dan gestommel op de trap doet me luisteren. Nog even en de deur gaat open en het hoofd van Job komt erom heen gluren: „Ben je thuis?”

„Dat zie je. Kom er liever heelemaal in. Daar staan sigaretten — wat kom je doen?” Ik vraag het zoo onverschillig mogelijk, hoewel een onaangenaam vermoeden bij me opkomt.

„Je moet mee. Propaganda. Huisbezoek” (dit alles met animeerende armbewegingen).

„Ben je... met zulk hondeweer.”

„Juist goed, dan tref je de lui thuis.”

„Bovendien, 'k zit niet eens in de prop.-commissie en 'k mot vossen.”

„Da's maar larie; je hebt gezegd dat je nog eens mee zou gaan. Jan is er samen met Kees op uit. Als je niet mee wil, blijf ik net zoo lang zitten tot je gaat.”

Er is geen ontkomen aan en een tijdje later loopen we, ik nog wat mopperend, door de glimmend-natte avondstraten, terwijl de regen met doffe tikken op onze paraplu's neervalt.

We spreken af, dat ik het eerst het woord zal doen. Job behoudt natuurlijk het recht van amendement, terwijl in bijzondere gevallen ook interruptie geoorloofd is.

Het jongemensch, dat mij is toebedeeld, blijkt een nog uiterst onnoozel knaapje te zijn, voornamelijk wat betreft de opvatting van zijn student zijn. Ja, hij had het propagandaboekje ontvangen, maar een bepaald oordeel over de zaak had hij niet en over aansluiting bij een vereniging had hij eigenlijk heelemaal nog niet gedacht; overigens wilde hij graag eens kennis komen maken.

We staan weer buiten.

„Kalfsvleesch”, zegt Job, „maar der is nog wel wat van te maken, denk ik.”

„Waarom liep je zoo idioot te fluiten op de trap?”

„Och, dat imponeert wel, he; net zoo goed als dat je je hoed op een stoel moet gooien, als je binnenkomt; dat maakt dadelijk een soliden indruk.”

Vooruit maar weer, het volgende nummer.

Na eindeloos wachten in een spaarzaam verlichte vestibule en juist als Job hardop de vraag stelt, of die knul nou nog zou komen, komt n°. 2 te voorschijn. God beware me, die kan je zoo dadelijk wel indeelen, je reinste melksalon-student.

Job steekt van wal, stelt ons voor. Nummer 2 vindt het blijkbaar niet noodig ons binnen te noodigen.

Terwijl ik me op het gaskastje installeer, betoogt Job druk, leunende tegen de muur.

No. 2 met een idioterige glimlach, luistert, repliceert. Ja, gezelligheidsvereniging, hij had het gezellig genoeg; hij spoorde met een paar kennissen van de H. B. S. altijd heen en weer en zijn boterhammen at hij op in de lunchroom op de Markt.

Schei maar uit, Job, 't is boter aan de galg gesmeerd.

Als we even later weer door de regen lopen is het een genot onze gevoelens eens lucht te kunnen geven.

„Zulke lui moesten gewoon geweigerd worden aan de T. H.”

„Zeg liever dat ie in de lengte doorgescheurd moest worden, zoo'n misbaksel.”

„En dat stomme gegrijs van die vent.”

„Enfin, je moet wat voor de goede zaak over hebben, maar als ze toch allemaal zoo waren dan vertikte ik het om er iets voor uit te voeren.”

We boomen er zwaar op door, zoodat we het huisnummer van no. 3 al voorbij zijn voor we er erg in hebben.

Gelukkig, no. 3 blijkt een hebbelijke kerel te zijn, die beseft dat hij tegenover zijn collega's ten minste de wellevendheid heeft in acht te nemen. Alleen komt op een gegeven oogenblik de tegenwerping voor den dag, dat de Bond zoo sterk socialistisch, ja anarchistisch getint is; maar we hebben wel gekker dihgén uit de mond van aanstaande biggen gehoord. Job en ik zijn het er later op straat over eens, dat het de schuld van Snoekie is dat zulke praatjes in de wereld komen. Wat heeft die vent ook op 1 Mei te vuurwerken op zijn kast, zoodat de goedgezinde „burgerij”,

die een dergelijke aanranding van het gezag niet kan gedoogen met aardappels begint te gooien en de toorn der „gewapende huurlingen” met cognac bezworen moet worden. Om van den Rooien Dinsdag maar niet eens te spreken.

Bij no. 4 worden we door Papa te woord gestaan, wat voor de afwisseling eens niet onaardig is. Na afloop verklaart Job, die op dit punt zeer liberaal is, dat hij voor zich er niets op tegen zou hebben om des noods ook door andere familiebetrekkingen te worden ontvangen, b.v. een zuster, als ze er tenminste een beetje aardig uit ziet en niet boven de dienstplicht is.

We sjouwen verder, treffen er een paar niet thuis en worden steeds rijker aan ervaring. Die truc met de hoed pas ik nou ook geregeld toe, van wege den soliden indruk.

Als we er zes te pakken hebben gehad en drie keer ergens voor niets zijn geweest, omdat de man niet thuis was, verklaar ik dat het nou „mooi” is en voorloopig van de biggenjacht genoeg heb.

Een kwartiertje later rijden we in een nieuwen wagen van lijn 3, („verrekt lollig zit je daar”) op weg naar den „Karseboom” („je voert vanavond toch niks meer uit”).

Naast ons zit een oude dame, die erg gechoqueerd is als Job opeens hardop zegt: „God zal me een schaaap geven.”

Maar herinneringen kunnen je soms plotseling te machtig worden. Hij denkt zeker aan No. 2.

TOBIAS.

(Zie verder Tweede Blad).

ADVERTENTIEN.

J. H. STIGTER,

BINNENWATERSLOOT 9.

ASSURANTIE-KANTOOR.

Verzekert Studenten inboedels
op reizende polis.

Sluit Ongevallen-Verzekering voor
H.H. Studenten, die practisch gaan werken.

Scheurkalenders voor 1913.

Meyers Historische Geographische Kalender f 1,30

Spemann's Kunstkalender „ 1,30

Muziek Scheurkalender, bewerkt door

ARNOLD SPOEL „ 1,50

Geïllustreerde letterkundige Scheurkalender

door TH. HOVEN „ 1,50

Becht's Memorandum Kalender „ 0,60

Voorhanden in den TECHNISCHEN BOEKHANDEL
EN DRUKKERIJ J. WALTMAN JR., Binnenwatersloot.

A. HILLEN'S ROODKAPJE,

een 3-cents Sigaar

bij uitnemendheid. Bevredigt iederen rooker.

Verkrijgbaar te Delft in onze Filialen:

Oude Delft 82. Tel. 367. Hoek Oude Delft-Kolk. Tel. 265

en in ons verkoophuis Jacob-Gerritstraat 17. (J. G. v. d. SIEPKAMP).

JAC^S. CNOOPS, - Tailleur.

Prima ENGELSche WATERPROOF.
ULSTER EN PANTALONSTOFFEN

in Moderne Dessins.

ROK EN SMOKING COSTUUMS.

Prima bewerking. ✕ ✕ Billijke prijzen.

OUDE DELFT 218, (nabij de Kolk).

Den Hoogsten prijs

voor net gedragen Heerenkleeding

BETAALT

I. van IJssel, Choorstraat 46,

hoek Ceilebroerstraat.

TWEEDE BLAD

behoorende tot het STUDENTEN-WEEKBLAD

van 4 OCTOBER 1912. No. 1.

D. V. S. V.

TOESPRAAK

GEHOUDEN DOOR DE

Presidente der Delftsche Vrouwelijke Studenten Vereeniging,
Mejuffrouw J. C. C. POSTMA,
bij gelegenheid van de plechtige Inauguratie der Candidaat-leden,
op Vrijdag 27 September 1912.

Leden der D. V. S. V.

Heden avond richt ik mijn eerste woorden tot U en wel, omdat het een zoo bijzondere avond is. — Het is dit jaar voor 't eerst, dat de nieuw aangekomen vrouwelijke studenten niet dadelijk lid van onze vereeniging werden, maar verplicht waren, zich vóór toetreding aan een novitiaatstijd te onderwerpen. Die tijd is nu voorbij en straks zal het oogenblik daar zijn, dat ze plechtig geïnaugureerd worden. Noode zijn wij tot een novitiaat overgegaan, omdat het toch altijd aangener is een doel te bereiken zonder dwingen, maar door het steeds stijgend aantal nieuw aankomenden werd het een vereischte. Tegen den 17den September, den dag, waarop het novitiaat een aanvang nam, vroegen wij ons echter wel eens een weinig angstig af: „wat zullen de 10 volgende dagen ons brengen, hoe zal deze nieuwe instelling voldoen?” En als we nu terugblikken, dan zijn we meer dan voldaan. Over eenige oogenblikken openen wij onzen kring, teneinde toegang te verleenen aan een 15-tal nieuwe leden, om hem daarna weer even sterk en hecht te sluiten als te voren. Wij kunnen gerust zijn over de toekomst der D. V. S. V., het is een flink en vroolijk jaar, dat wij straks in ons midden opnemen, dat hebben wij allen kunnen constateeren. Dat dit echter zoo is, komt voornamelijk door uw aller medewerking in dezen novitiaatstijd, waarvoor ik U hier dan ook hartelijk dank zeg.

Candidaat-Leden der D. V. S. V.

Nog eenige minuten en gij zult als leden zijn togetreden. Het is daarom, dat ik eerst nog eenige ernstige woorden tot U wensch te spreken. Vele gevoelens zullen U op dit oogenblik bestormen, vele zullen uwe verwachtingen voor de toekomst zijn. Nu ge in Delft de studie aanvangt, sluit ge daarmede een geheele levensperiode achter U af, ge zijt het overgangstijdperk binnen getreden, het tijdperk, waarin ge van kind mensch zult worden.

Naar 'k hoop, hebt gij allen de studie gekozen, omdat ge er U toe aangetrokken gevoeldet, omdat gij onafhankelijk en zelfstandig wenschte te worden. Toch weet ge nog weinig waarin de studie hier in Delft bestaat. Allicht verwacht ge, zooals meestal gebeurt, te veel en meermalen zult ge dan ook teleurgesteld worden. Laten teleurstellingen U echter niet ontmoedigen, houdt het einddoel steeds voor oogen en ge zult alle moeilijkheden overwinnen. Verwacht echter niet alles van de studie. Een vrouw kan nu eenmaal niet in de studie opgaan. Neemt U echter wel heilig voor af te studeeren, opdat de tijd van vroeger terug moge komen, n.l. de tijd, dat er minstens 80% van de vrouwelijke studenten die aankwamen, ingenieur werden en het percentage der laatste jaren, dat nauwelijks 40 bedraagt, weer moge stijgen.

Sluit U echter niet met uw studie op. Tracht tijd over te houden voor uw verdere ontwikkeling. De Delftsche studie leent zich b.v. zoo slecht voor de ontwikkeling, welke ons in het dagelijksch leven zoo goed te pas komt, zooals het op de hoogte zijn der letterkunde, kennis der moderne talen, enz. Voor dit alles moet extra tijd uitgetrokken worden, want voor een ontwikkeld mensch is het een vereischte zich op dit gebied goed te kunnen bewegen. Toch wordt dit alles maar al te dikwijls verwaarloosd en dan wordt de fout te laat ingezien. Velen onzer zien dan ook met leedwezen ettelijke jaren achter zich liggen, die, konden zij opnieuw worden doorleefd, geheel anders zouden worden ingedeeld.

Wilt ge daarom iets weten over de beste verdeling uwer arbeid, wendt U tot een oudere in studie jaren en ieder

onzer zal U gaarne met raad en daad terzijde staan. Bezoekt vergaderingen en lezingen zooveel ge kunt, maar alleen dan, wanneer het te behandelen onderwerp U interesseert en niet omdat „men” anders zou zeggen: daar hadden de meisjes-studenten moeten zijn. Geloof me, dat is valsche schaamte en daarvoor moet een vrouwelijke studente te hoog staan.

En nu wat betreft de Club.

Gij hebt reeds kunnen hooren, dat wij veel van U verwachten.

Moge het komende jaar ons hierin niet teleurstellen.

Met een zeker soort van nieuwsgierigheid zijt ge uw novitiaat begonnen.

Dikwijls zult ge gedacht hebben: waarom gebeurt dit zoo en niet altijd zal alles precies in uw smaak gevallen zijn. Toch meen ik te hebben mogen opmerken, dat ge deze 10 dagen over 't geheel een prettigen tijd gevonden hebt.

Vele nieuwe indrukken hebt ge gekregen, vele nieuwe kennissen hebt ge gemaakt. Natuurlijk zijn uwe a.s. medeleden reeds alle door U ingedeeld in een aardige- en een niet-aardige klasse; dat is een eigenschap der jeugd, over 't algemeen veel te spoedig een oordeel uit te spreken, dat oordeel als grondslag aan te nemen en daarop voort te bouwen. Die grondslagen zijn echter dikwijls zeer onsolide. Daarom, tracht eerst uw medeleden eerst goed te leeren kennen; zeer zeker vindt ge er velen onder, die U sympathiek zijn, maar lang niet altijd zijn dit degenen, die U op 't eerste gezicht het best bevielen. Houdt U niet afzonderlijk, maar sluit U zooveel mogelijk aan en moet de D. V. S. V. als vereeniging iets tot stand brengen, aarzelt dan niet, daaraan al uw krachten te geven. Dat hebben de leden tot nu toe gedaan en wordt ook van U verwacht. Schuilen er talenten onder U, gebruikt ze tot nut van de club; op die manier vergoedt ge eenigszins de vereeniging, wat het vereenigingsleven voor U doet.

Wat dit laatste zegt, kunt ge nu nog maar gedeeltelijk beseffen. Ge zult nog verbaasd staan als ik U zeg, dat 't vereenigingsleven zooveel tot uw karaktervorming zal bijdragen, dat het U allen min of meer ten goede zal veranderen. Op 't oogenblik hebt ge nog maar alleen met de vroolijke zijde ervan kennis gemaakt, spoedig zult ge dit echter ook met de ernstige en nuttige doen.

Gij moogt nog van geluk spreken, dat ge onder zulke aangename omstandigheden leden van onze vereeniging wordt, dat ge n.l. dadelijk uw intree in ons nieuw clubgebouw hebt gedaan, dat er verder zoo'n krachtig samenwerken en prettigen geest onder de leden bestaat. Mochten er echter ooit andere tijden komen, wendt U dan niet dadelijk met een ontevreden gezicht en schouderophalen af en laat dan nooit den buitenstaander den toestand der club vermoeden.

Door kwaad te spreken van uw vereeniging maakt ge slechts U zelf belachelijk, want ieder is voor een groot deel verantwoordelijk voor de goede of slechte geest, die er in ons midden heerscht. Zorgt daarom zooveel mogelijk voor het heil der D. V. S. V. Dat de sympathie voor de club, van welke gij allen op de door U gegeven feestavond zooveel blijkt hebt gegeven, moge blijve bestaan en aangroeien, is onze liefste wensch.

En nu, Candidaat-leden, verzoek ik U op te staan; met dezen hamerslag inaugureer ik U plechtig tot leden der Delftsche Vrouwelijke Studenten Vereeniging.

Verslag van de Novitiaatstijd.

Het eerste novitiaat der D. V. S. V. is geëindigd.

Vijftien nieuwe leden traden tot onze vereeniging toe; de eersten, die, om dit lidmaatschap te verwerven, zich hebben moeten onderwerpen aan een verplichte kennismaking. Uit een gehouden gedichtenwedstrijd over het novitiaat bleek ons, hoe de meeste nieuwelingen opzagen tegen dezen tijd, en hoe ze er nu op terugzien. Ze dachten geheel te moeten dienen om het de ouderejaars eens tien dagen gemakkelijk en zichzelf vervelend te maken en haar bleek achteraf dat alle oudere jaars zich moeiten getroosten om 't haar gezellig en huiselijk te maken.

Na den eersten dag, waarop de novieten op de Club welkom geheeten werden door bestuur en novitiaats-commissie en haar verteld werd hoe dezen tijd doorgebracht zou worden, volgden er negen die in het teeken van de vroolijkheid stonden. Er waren verschillende tochten georganiseerd. Een wandeltocht naar Meyendal, een boottocht, een pic-nic en een roeitocht. Gelukkig was de opkomst van de oudere jaars — gezien de examentijd — flink en de novieten

maakten dan ook met ongeveer alle clubleden kennis. Daar er door de nieuwelingen een avond gegeven moest worden, die ze geheel naar eigen keuze met muziek, tooneel, enz. konden inrichten, natuurlijk behoudens afkeuring door de novitiaats-commissie, zagen we telkens een groepje eerste jaars, die de ouderen verzochten alsjeblijft twee minuten te wachten, want er was vergadering. Heerlijk, als je dan als nov.-comm.lid er toch bij kwam en ze al hun plannen hoorden beramen, bekritiseeren, aannemen of verwerpen, ophemelen of afbreken, en ze je dan zoo eens schuin aankijken: wat zou zij er nu eigenlijk van denken? Maar de „zij” liet de kinderkens kalm vergaderen en dacht: „Zie maar dat je 't samen uitvecht en klaarspeelt,” en verdween naar een of andere noviet, die toevallig even alleen liep. Zoo vlogen de dagen om, vooral daar de vrije ochtenden — als er b.v. alleen 's middags wedstrijden op de Club tusschen jongere en oudere jaars op het programma stonden — en de avonden gebruikt werden voor repetities en voorbereidingen. Zoo was 't novietenavond eer we er aan dachten en die avond was ook weer voorbij eer we er aan dachten, zoo goed kweet 't eerste jaar zich van zijn taak. Daarna scheidde nog een roeitocht ons van de inauguratie-dag. Stevig werd geroeid, heerlijk koffie gedronken in de koesterende zon, die den geheelen novitiaatstijd door alleen 's nachts verdween.

Eindelijk de inauguratie, die nu, door 't eigen thuis, 't groot aantal nieuwelingen en doordat het 't slot was van het eerste novitiaat, veel officieeler, plechtiger en indrukwekkender was dan vroegere jaren. De novieten verrijkten de Club met een heel mooie wandversiering, welk geschenk ze zeker aanboden omdat 't haar zoo meegevallen was. Daarna volgde de prijsuitdeeling van de wedstrijden en het slot was een dol genoegelijke einduij.

Zoo behoort dan die allergezelligste tijd weer tot het verleden en vallen we middenin ons dagelijksch werk, waaruit we terugzien naar 't voorbijë en ons verheugen in 't goede slagen van het eerste novitiaat, door ons allen gewenscht, maar waar we toch wel wat tegen opgezien hadden, en om 't goed van stapel te doen loopen, en omdat we onuitgesproken toch wel een héél héél klein beetje vreesden dat een of andere eerstejaars er — onbekend maakt immers onbeminde — voor zou terugschrikken en geen clublid zou worden. Gelukkig dat die vrees ongegrond gebleken is en onze vereeniging door zoo'n ruime toevoer nieuwe krachten, frisch en verzorgd geworden en gegroeid is. Dat 't eerste jaar meewerke tot steeds grooter bloei.

J. B.

Technische Hoogeschool.

Examens gehouden na de Zomervacantie 1912.

Propaedeutische Examens.

Geslaagd voor:

Civiel-Ingenieur.

F. R. L. Nauta. H. Streefkerk.

Bouwkundig Ingenieur.

J. A. Hijner. J. H. Plantenga.

Werktuigkundig Ingenieur.

A. van Buysen. B. van Vianen.

Scheikundig Ingenieur.

A. Bloembergen. Mej. H. J. van Lutsenburg
J. P. Dudok van Heel. Maas.
J. de Graaff.

Mijningenieur.

J. H. W. Schäfer.

Bij beschikking van den Minister van Binnenlandsche Zaken van 30 September 1912, No. 7515, Afd. H. M. O., is benoemd tot assistent voor de werktuigbouwkunde B. Stephan, Oude Delft 206 te Delft, met ingang van 1 October 1912.

Idem van 28 September, No. 7374, Afd. H. M. O., is benoemd tot assistent voor de zuivere en toegepaste wiskunde J. Botermans, E. I., Dagerrestraat 1 te 's Gravenhage, met ingang van 1 October 1912.

Idem van 30 September, No. 7439², Afd. H. M. O., is benoemd tot assistent voor de analytische scheikunde J. A. Lohr, M. I., Oude Delft 210 te Delft, met ingang van 1 October 1912.

Idem van 30 September, No. 7439¹, Afd. H. M. O., is eervol ontslag verleend aan Mej. S. van der Tas, T., als assistente voor de analytische scheikunde, met ingang van 1 October 1912.

Idem van 30 September, No. 7516, Afd. H. M. O., is benoemd tot bediende voor de mijnbouwkunde A. van Dreumel, met ingang van 1 October 1912 tot en met 30 September 1913.

Berichten en Mededeelingen.

NIEUWE LEDEN DER D. V. S. V.

C. Boele, T.	Houttuinen 14.
W. H. Deerns, T.	Haagweg 121.
H. J. Kruseman, T.	Noordeinde 11.
H. W. Grotendorst, T.	Oostsingel.
J. Weisfelt, T.	Coenderstraat 28.
M. E. J. van Rijn, T.	Antonie Heynsiusstr. 14, d. H.
J. A. van der Spek, T.	Oude Delft 16.
M. T. H. Snethlage, B.	Gasfabriek Delft.
J. C. Meiss, T.	v. Blanckenburgstr. 69, d. H.
L. van Lennep, C.	Koornmarkt 21a.
M. A. de Val, B.	Laan van Meerderv. 226, d. H.
P. J. Juda, C.	Stadhouderspl. 88, den Haag.
M. M. de Vos, T.	Fr. Hendriklaan 64f, d. Haag.
G. W. Tergau, T.	Obrechtstraat 217, den Haag.
E. H. K. Polis, T.	Haagweg 121.

Bibliotheek Societeit Phoenix.

NIEUW AANGESCHAFTE BOEKEN.

I. NEDERLANDSCH.

Couperus, Louis. I—1194
Schimmen van Schoonheid.
Amsterdam, Van Holkema en Warendorf, 1912.
Opstellen.

II. FRANSCH.

Millevoje, Charles. II—1348
Oeuvres. Édition publiée avec des pièces nouvelles et des variantes par P. L. Jacob. 7 Eaux-fortes par Ad. Lalauze. 3 vol.
Paris, A. Quantin, 1880.

Vacaresco, Hélène. II—1350
L'Ame Sereine.
Paris, Alphonse Lemerre, 1896.
Gedichten.

France, Anatole. II—1354
Les Dieux ont soif.
Paris, Calmann-Lévy, 1912.
Historische roman uit de Fransche Revolutie.

Mallarmé, Camille. II—1355
Le Recess.
Paris, Bernard Grasset, 1912.

IV. DUIJSCH.

Anonim. IV—524
Der Roman der XII, von Hermann Bahr, Otto Julius Bierbaum, Otto Ernst, Herbert Eulenburg, Hanns Heinz Ewers, Gustav Falke, Georg Hirschfeld, Felix Hollaender, Gustav Meyrink, Gabriele Reuter, Olga Wohlbruck, Ernst von Wolzogen. 1—5 Tausend.
Berlin, Konrad W. Mecklenburg, 1909.

Wied, Gustav. IV—525
Die Karlsbader Reise der leibhaftigen Bosheit. Mit Zeichnungen von A. Gestwicki.
Berlin, etc. Axel Juncker, 1908.

Mühlau, Helene von. IV—526
Nach dem dritten Kind. Aus dem Tagebuch einer Offiziersfrau.
Berlin, Egon Fleischel & Co., 1911.

Ompteda, Georg Frhr von. IV—527
Margret und Ossanna.
Berlin—Wien, Ullstein und Co., 1911.

Strindberg, August. IV—528
Ransch Totentanz. Verdeutsch von Emil Schering.
München und Leipzig, Georg Müller, 1912.
Tooneelspelen.

V. LETTERKUNDE.

Querido, Is. V—144
Arbeid. (Crimineele psychologie en romankunst).
Amsterdam, Scheltens en Giltay, 1912.
Opstellen, ook over muziek en literaire figuren.

Deyssel, L. van. V—7
Verzamelde Opstellen, 11 bundels.
Amsterdam, Scheltema en Holkema 1891—1912.

VI. GESCHIEDENIS.

Maspero, G. VI—295
Histoire ancienne des peuples de l'orient.
Paris, Hachette et Cie., 1893.

Mommsen, Theodor. VI—296
Römische Geschichte, 3 Bnde.
Berlin, Weidmannsche Buchhandlung, 1856.

Thierry, Augustin. VI—306
Récits des Temps Mérovingiens, précédés de considérations
sur l'histoire de France. 2 vol
Bruxelles, Meline, Cans et Cie., 1840.

Saint—Simon, Duc de. VI—312
Mémoires complets et authentiques sur le siècle de Louis
XIV et la Régence, collationnés sur le manuscrit original
par M. Chéruel et précédés d'une notice par Sainte-Beuve.
13 vol.
Paris, L. Hachette et Cie., 1865.

IX. TECHNISCHE WERKEN.

Diem, Carl. IX—75
Die Olympischen Spiele 1912. Illustriert.

Müller, Prof. Dr. Friedrich. IX—76
Krupp in Essen. Mit 20 Bildern.
Hamburg und Berlin, Alfred Jansen, 1912.

Santos—Dumont, Alberto. IX—77
My Airships. Te story of My Life. Illustrated.
London, Grant Richards, 1904.

X. KUNST.

Bayard, Émile. X—177
Les Styles Régence et Louis XV. (Ouvrage orné de 175
gravures environ).
Paris, Garnier frères.

XII. WIJSBEGEERTE EN GODSDIENST.

Huby, Joseph. XII—242
Christus. Manual d'histoire des religions.
Paris, Gabriel Beauchesne et Cie., 1912.

ADVERTENTIEN.

A. J. PRINS, Choorstraat 4

Extra voordeelige aanbieding van

Dictaat Cahiers.

Reclame Cahiers, 160 bladz. dik, prima
kwaliteit papier, **per dozijn f 2,—.**

Teekenborden,

met garantie. Zeer voordeelige aanbieding.

VERKOOP UITSLUITEND à CONTANT,
tegen zeer lage prijzen.

Reparatie-Inrichting voor **VULPENHOUDERS**

Firma E. DE GROOT,

Hoek VOLDERSGRACHT 33. — DELFT.

Sedert 1870 bekend onder den naam van **VOGELEI.**

Geeft steeds de **HOOGSTE WAARDE** voor
NETTE GEDRAGEN KLEEDEREN, zooals:

Heeren-Costuums van f 6,— tot f 14,—.

Demisaisons en Winterjassen van f 5,— tot f 12,—.

Pantalons van f 2,50 tot f 5,—.

Ook dagelijks buiten de stad te ontbieden.

DELFTSCHE

Limonade-Siropen

Sinaasappel- of Oranje-Limonade

75 cts. per flesch; 6 flesschen franco zending.

NIEUWE LANGENDIJK 50.

Aanbevelend, **W. DE HOOGH.**

Voor het

**Omlijsten van
Corpsdiploma's**

met rood linnen rand,

beveelt zich aan de

Technische Boekhandel en Drukkerij

J. WALTMAN Jr.,

Binnenwatersloot 33-35, Delft.

Bij den Technischen Boekhandel en Drukkerij
J. WALTMAN JR. te DELFT is verschenen:

LICHTE GELUIDEN

DOOR

JAN VAN ROSSEM,

Stud. scheik. ing.

Prijs f 0,50.

Een greep uit de recensies:

„De Hofstad“, den Haag.

— „Onder de „sentimentele liedjes“ zijn er werkelijk van heel fijn sentiment, los-weg gezegd, maar diep gevoeld met ziel en zin.

Misschien had de dichter wat meer geduld moeten oefenen tot hij wat meer „brandnetels“ bij elkaar had. Ze zijn zoo luttel!

Ja, en al doet hij nog zoo jolig robbedoezerig, ik houd toch ook van zijn lichte geluidjes. Mochten de komende technologen-geslachten zijn werk voortzetten en ook een beetje geest voor de drukpers over hebben“.

„Minerva“, Leiden.

— ... „een aantal frissche, ongekunstelde gedichtjes... Ze stoeien en spelen als kinderen, onbewust van hun aantrekkelijke natuurlijkheid. Er schreit er ook wel eens een, als het zich gestooten heeft, maar de pijn is gauw weer over. Geen enkele opgeprikte nuf of een jongeheertje, dat zich zelf erg netjes vindt, is in het ongedwongen gezelschap verdwaald geraakt.“ — „Ze boeien en amuseeren“ — „Studentenpoëzie, die ver boven 't middelmatige staat“.

„Studenten-Weekblad“, Delft.

... „dit is juist de groote beking, de waarlijke kracht van het pas verschenen bundeltje; de jonge vroolijkheid, de bekorende humor, de vluchtige verliefdheden, die als blijde vlinders op lentemorgen rondartelen in het stralende licht van de zon, heeft J. v. R. op waarlijk uitnemende wijze ons geschonken. De schrijver heeft niet gegeven alléén de oppervlakkige aandoeningen van een oppervlakkige student, hij heeft in den juist geschikten toon belicht één zijde van het studentenleven, een zijde, die de laatste jaren droeviglijk verloren scheen te gaan: het onbezorgde, het vroolijke, de vrije blik“.

2717)

SANATORIUM BEEKBERGEN

≡ voor lijders aan tuberculose. ≡

JOHNNIE WALKER

Johnnie Walker.

Famous Scotch Whisky.

John Walker & Sons
Ltd. Distillers

Kilmarnock (Scotland).

White Label per fl. f 2,50

Red Label „ f 2,75

Black Label „ f 3,—

Verkrijgbaar bij H.H.

Wijnhandelaren en bij

D. C. M. JANSEN,

Oude Langendijk 9.

C. MENSERT Pzn.

Gasfitter en Loodgieter.

OUDE DELFT 146.

Technische Boekhandel en Drukkerij
J. WALMAN Jr. Binnenwatersl. 33-35.

Album foto's D. S. C.

Voor het inplakken van foto's betrekking hebbende op hun studententijd wordt H.H. Corpsleden aanbevolen een door mij in den handel gebracht ALBUM in rood linnen band met vergulden titel.

— Prijs f 6,50. —